

ΔΡΙΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Το όμορφο ταξίδι μιας 12χρονης σχολικής πορείας τελειώνει φέτος. Ένα ταξίδι που πέρασε πιο γρήγορα απ'ότι φανταζόμουν και με γέμισε με πολλές εμπειρίες και όμορφες στιγμές. Τα τρία τελευταία χρόνια στο λύκειο με βοήθησαν να αντιληφθώ περισσότερο τον εαυτό μου, τον προορισμό στον οποίο οδηγούν οι γνώσεις και οι προσπάθειές μου, να χαρώ περισσότερο τη σχολική ζωή, να εδραιώσω φιλίες που θα αποτελέσουν σχέσεις ζωής.

Οδηγητές και συνοδοιπόροι στο ταξίδι αυτό στάθηκαν οι καθηγητές μου και ήταν σημαντικό το γεγονός ότι εκτός από τις γνώσεις τους στα επιστημονικά διδακτικά τους αντικείμενα, μας μετέφεραν την πολύτιμη καθοδήγησή τους, τις σκέψεις και την εμπειρία τους σε διάφορα θέματα που μας απασχολούσαν.

Στα χρόνια μου στο λύκειο, διδάχθηκα τη σπουδαιότητα της γνώσης και της μελέτης. Έμαθα όμως και πόσο αξίζει η εργασία, η επιμέλεια, η μεθοδικότητα, η οργάνωση. Έμαθα την αναγκαιότητα της επιμονής και της υπομονής (για την οποία δε χαρακτηρίζομαι!), έζησα το πνεύμα της συνεργασίας, της αμοιβαίας κατανόησης και του κοινού στόχου. Και τώρα αισθάνομαι έτοιμος να προχωρήσω μπροστά, με όπλα μου όλα όσα έμαθα, με ήθος και ευγένεια, να κατακτήσω νέους στόχους και όνειρα.

Ήρθε λοιπόν η ημέρα που αποχωριζόμαστε την οικειότητα του σχολείου μας προκειμένου να χαράξουμε μια νέα πορεία. Ας είναι η πορεία μας αυτή δημιουργική, γεμάτη ενθουσιασμό και αφοσίωση κι ας φυλάξουμε για πάντα στην καρδιά μας το σχολείο μας. Το Λύκειο Φιλοθέης. **Γιώργος**

ΘΕΟΔΩΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ - ΜΑΡΙΑ

Έλλη

ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΗΛΙΑΣ

Χαίρεται!!

Ας γράψω λίγα λόγια για την εμπειρία μου σε αυτές τις τρεις τάξεις του λυκείου. Γενικότερα θα έλεγα πως το λύκειο είναι υποτιμημένο και υπερεκτιμημένο ταυτόχρονα. Είναι μια περίοδος αντιφάσεων αφού μέσα στην αφόρητη πίεση των πανελληνίων, βρίσκεσαι στο μεταίχμιο μεταξύ εφηβικής και ενήλικης ζωής. Όπως και να'χει για να μη γενικεύω, η λυκειακή περίοδος ήταν κάτι το απολαυστικό για εμένα!! Κάθε μέρα με περίμενε μια νέα έκπληξη, μια νέα ιδέα, ένα νέο κρουασάν στο κυλικείο χαχα!! Ποικιλόμορφες παρέες όπου αναλύαμε διάφορα θέματα πάσης φύσεως εις βάθος. Δε θα μπορούσα να μη παραδεχτώ πως στο συγκεκριμένο σχολείο ψυχαγωγήθηκα και άντλησα γνώσεις εντός και εκτός της τάξης, αφού οι πρωινόι καφέδες ήταν μια καθημερινή συνήθεια που κράτησε μέχρι τέλους!! Μακράν η καλύτερη εμπειρία στα 12 χρόνια της δευτεροβάθμιάς μου εκπαίδευσης!!!

Υ.Γ. Περιττή η αναφορά στα χρόνια της καραντίνας, αφού ο χρόνος μου μέσα στη σχολική μονάδα τα αναιρεί και με το παραπάνω!! **Ηλίας**

ΙΩΑΝΝΟΥ
ΜΑΡΙΑ

Το λύκειο δεν το ευχαριστήθηκα όσο θα ήθελα λόγω του κορωνοϊού. Αλλά ακόμα και λίγο που αισθάνθηκα το θετικό κλίμα από κοντά το ευχαριστήθηκα! Συνειδητοποίησα τους καλούς μου φίλους, έμαθα, γέλασα, χάρηκα, λυπήθηκα, αγχώθηκα, συνεργάστηκα.... σαν μια μικρή προσομοίωση της κοινωνίας.... Δεν θα ξεχάσω ποτέ πόσο υπέροχη ήταν και η εκδρομή μας στην Ιταλία! Τώρα όλους μας περιμένει κάτι καινούργιο ευχάριστο και λιγότερο πιεστικό (πανελλήνιες.. ίου), η φοιτητική ζωή! Επομένως ο σταθμός αυτός, το λύκειο ήταν πολύ σημαντικός για την προσωπική μου εξέλιξη και ευχαριστώ και εκτιμώ, τον διευθυντή μας, τους καθηγητές μας και τους φίλους μου για την υπέροχη αυτή πορεία που θα είναι ανάμνηση ζωής! **Μάρα**

ΚΑΛΟΓΕΡΑ
ΑΝΤΩΝΙΑ

Εύχομαι σε όλα τα ευγενέστατα και υπέροχα παιδιά του σχολείου μου να γίνουν τα όνειρα τους πραγματικότητα.

Αντωνία

ΚΑΡΑΒΕΛΛΑ
ΕΛΕΝΗ

Είναι δύσκολο να μαζέψεις τρία χρόνια σε λίγες λέξεις, αλλά έστω ας μείνει μια αίσθηση.

Το λύκειο, η αλήθεια είναι, δε το χαρήκαμε όσο θα 'πρεπε ούτε όσο θα θέλαμε. Δυστυχώς, άλλοι παράγοντες πάνω από εμάς μας στέρησαν πολλές χαρές και εμπειρίες της ηλικίας μας. Θέλω να πιστεύω, όμως, ότι κάπως μας ωφέλησαν κιόλας τα περίεργα χρόνια που περάσαμε, ότι μας δίδαξαν πόση αξία έχουν τα μικρά καθημερινά πράγματα, όπως τα αστεία στην τάξη, οι συζητήσεις με τους καθηγητές, τα γέλια με τους φίλους...Αυτά που μόνο όταν μας τα πάρουν τα εκτιμούμε.

Πιστεύω όλοι ζήσαμε όμορφες και άσχημες στιγμές, αλλά ας εστιάσουμε στις όμορφες. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τον ενθουσιασμό μας για την εκδρομή στη Ρώμη, την αγωνία μας αν τελικά θα καταφέραμε να πάμε, το ταξίδι μες τη νύχτα και φυσικά τις πέντε μέρες εκεί, που έμοιασαν να κρατάνε αιώνες τόσες φορές που τις ξαναπαίξαμε στο μυαλό μας. Τους ύπνους στο λεωφορείο και τα ξύπνια βράδια, το ατέλειωτο περπάτημα αγκαζέ από πιάτσα σε πιάτσα, τα φασαριόζικα γεύματα με άπειρα πιάτα, τις χαλασμένες πόρτες που δεν κλείδωναν, το πικρό πανάκριβο νερό που δεν πινόταν, όλα αυτά τα ωραία.

Και από τη ζωή στο σχολείο θα μου μείνει σίγουρα η ζεστή ατμόσφαιρα στο αμφιθέατρο όταν έξω έβρεχε και όλοι μαζευόμασταν σε πηγαδάκια στις καρέκλες (που δεν ήταν η μία πάνω στην άλλη) και μιλούσαμε (χωρίς να τρώμε), κάποιοι έπαιζαν πινκ πονκ, κάποιοι πιάνο (ενώ ακούγαμε και τρας ελληνικά απ' το ηχείο) και η αίθουσα βούιζε τόσο που ίσα που ακουγόταν η κουδούνα για ν' ανέβει το κοπάδι για μάθημα. Αλλά και οι καυτές μέρες του Μαΐου που αναζητούσαμε την δυσεύρετη σκιά στις κερκίδες και χαζεύαμε το μπάσκετ και το βόλλευ κάνοντας ηλιοθεραπεία.

Ένα στοιχείο που δε θα μου λείψει από το λύκειο είναι το άγχος, που δε το γλιτώνεις εύκολα σ' αυτή τη φάση, νομίζω. Είναι κρίμα, γιατί η πίεση, που δεχόμαστε όλοι για τις επιδόσεις και τους στόχους μας, μάς αποθαρρύνει απ' την εξερεύνηση των δυνατοτήτων που έχουμε. Η μόνιμη απαίτηση για περισσότερα, δυσκολότερα, γρηγορότερα επιτεύγματα και η βιασύνη να γίνουν όλα μέσα σε δυο χρόνια. Χρειάζεται ψυχραιμία και αυτοπεποίθηση για να τολμήσεις να σκεφτείς παραέξω.

Με λίγα λόγια, θα θυμάμαι το λύκειο με αγάπη και μάλλον με λίγη νοσταλγία, γιατί μέσα στις δυσκολίες ήταν ένα μέρος όπου ένιωθα ασφαλής, περιτριγυρισμένη από αγαπητούς φίλους και καθηγητές που εμπιστευόμουν.

Θα ήθελα, τέλος, να ευχαριστήσω τον κ. Ματζάκο για το ενδιαφέρον του και για το κλίμα συνεργασίας και κατανόησης που δημιουργούσε στο σχολείο, τους καθηγητές μας για τις προσπάθειές τους να μας συμμαζέψουν και φυσικά τους φίλους μου για τη στήριξη, την αγάπη τους και τις χαρούμενες στιγμές που ζήσαμε μαζί.

Εύχομαι σε όλους να έχουν μια ευτυχισμένη ζωή και να πετύχουν όσα θέλουν! **Λενιώ**

ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΑΚΗΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Τα τρία χρόνια του λυκείου ήταν τα καλύτερα χρόνια που έχω περάσει ως μαθητής. Παρά το lockdown, γνώρισα καινούργια παιδιά, έκανα πολλές παρέες και απέκτησα νέους φίλους. Η πενταήμερη στην Ιταλία, ήταν μια αξέχαστη εμπειρία. **Μανώλης**

ΚΑΡΚΑΝΗ
ΙΩΑΝΝΑ

Πόσο μακρινό φάνταζε κάποτε το λύκειο! Μακρινό, δύσκολο, αποφασιστικό και χρόνος ωριμότητας και αποφάσεων ζωής. Κι όμως το λύκειο έφτασε και όχι μόνο. Έφτασε στο τέλος του και τερματίσαμε, μετά από μία πορεία με αγωνίες, χαρές, δυσκολίες, καλές φίλιες, παρέες, εμπειρίες, πορεία γεμάτη αναμνήσεις.

Δυστυχώς, τα δύο χρόνια του λυκείου ήταν σαν να μην τα ζήσαμε ποτέ. Καραντίνα γαρ. Κόβιντ, φόβος, αποξένωση, μικρές αποδράσεις, απίστευτη βαρεμάρα, σαν να συμμετείχαμε σε ένα έργο πρωταγωνιστικά που κανείς δεν μας ρώτησε γι' αυτά.

Όμως η αποζημίωση όλων αυτών ήρθε με μία υπέροχη εκδρομή στη Ρώμη που θα μας μείνει αξέχαστη. Υπέροχες εικόνες, νέες εμπειρίες, ακόμη μεγαλύτερο δέσιμο φίλων, αλλά και διάσταση απόψεων.

Μεγαλώσαμε παιδιά !!!

Ίσως κάποια στιγμή συναντηθούμε ξανά ίσως και όχι. Ευχή; Όταν συναντηθούμε να έχουμε γίνει όλοι καλύτεροι! **Ιωάννα**

Г2

ΔΑΛΙΑΝΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Είναι απίστευτο αλλά φτάσαμε στο τέλος αυτής της εμπειρίας που λέγεται σχολείο...

Κρατάω καλές, πολύ καλές, μέτριες, κάποιες φορές βαρετές αναμνήσεις (ειδικά το πρωί) και τους αδελφικούς φίλους που θέλω να παραμείνουν κοντά μου για πάντα.

Για τους υπόλοιπους συμμαθητές μου στα τρία χρόνια του λυκείου θέλω να τους ευχαριστήσω για την παρέα και τις ωραίες στιγμές που περάσαμε εντός και εκτός σχολείου και εύχομαι να περάσετε όλοι στις σχολές που θέλετε και να ασχοληθείτε με αυτό που αγαπάτε. **Τάσος**

ΔΗΛΑΒΕΡΑΚΗΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ

Σταμάτης

ΚΑΜΠΥΛΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ - ANNA

“Έκανα υπομονή.

Ετοιμάζα μέσα μου κρυφά, χωρίς να το υποψιάζομαι, την μέρα που θα κάνω φτερά”. - **Νίκος Καζαντζάκης**

Οφείλω να παραδεχτώ ότι το λύκειο δεν ήταν τόσο δύσκολη εμπειρία όπως αρχικά είχα θεωρήσει. Γνώρισα καινούργιους φίλους, αποκόμισα σημαντικές γνώσεις για την μετέπειτα πορεία της ζωής μου, συμμετείχα σε δημιουργικές δραστηριότητες και είμαι έτοιμη με όλα αυτά τα εφόδια να ξεκινήσω το ταξίδι της ενήλικης ζωής μου.

Σε αυτήν τη διαδρομή είχα συνοδοιπόρους μου τους καλύτερους συνταξιδιώτες. Στην πρώτη θέση βρίσκεται ο Αρβανιτάκης, ο διπλανός μου στην θεωρητική, με το απίστευτο γέλιο που είχαμε ρίξει στο μάθημα κυρίως των Αρχαίων και Λατινικών.

Ακολουθούν οι καλύτερες μου φίλες, η Ζέτα και η Ελβίρα, που περνούσαμε πολλές ώρες μαζί με αστεία εντός και εκτός σχολείου. Ο Νίκος, ο Αλέξανδρος, ο Τάσος ακόμα και ο Βαγγέλης με τις πλάκες και τα αστεία μέσα στην τάξη, έκαναν το διαφορετικό ταξίδι του λυκείου πιο ωραίο! Χάρηκα που τους γνώρισα και θα ήθελα να μείνουν στην ζωή μου.

Όσο για τους καθηγητές, σίγουρα έχουν ξεχωριστή θέση και αρκετοί θα μου μείνουν αξέχαστοι. Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια για την υπομονή που είχαν φέτος ως το τέλος της χρονιάς με μια μαθήτριά σαν εμένα (που μάλλον τουρίστρια είναι το σωστό επίθετο). Τους ευχαριστώ για την κατανόηση που έδειξαν στις επιθυμίες μου και με βοήθησαν να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου.

Τέλος, ένα ευχαριστώ και στον κύριο Ματζάκο που με την σωστή καθοδήγηση ήταν εκεί πάντα πρόθυμος να μας βοηθήσει όλους σε ό,τι χρειαζόμασταν.

Εύχομαι σε όλους τους συμμαθητές μου, καλή αρχή στο νέο τους ξεκίνημα, να γεμίσουν την ψυχή τους με ευχάριστες και μοναδικές στιγμές, γιατί σημασία έχει το ταξίδι και όχι ο προορισμός, όπως είπε ο Καβάφης. **Αλεξάνδρα**

ΚΑΡΟΥΜΠΑΛΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Είμαι ο Άγγελος Καρούμπαλης και θέλω να ευχαριστήσω τους καθηγητές, όλους τους συμμαθητές και τους φίλους μου για τις υπέροχες εμπειρίες που μου χάρισαν αυτά τα δύο χρόνια που φοιτώ στο Λύκειο Φιλοθέης Όλα κάποια στιγμή φτάνουν στο τέλος τους. Έτσι λοιπόν και εμείς, η γενιά του '04, αποφοιτούμε από το λύκειο και αποχαιρετάμε τα σχολικά μας χρόνια. Για αυτό λοιπόν οφείλουμε να μην αφήσουμε τις αναμνήσεις που δημιουργήσαμε να ξεθωριάσουν. Βέβαια η προσπάθεια μου να τις διατηρήσω ζωντανές δεν θα είναι δύσκολη καθώς οι καθηγητές, οι συμμαθητές και οι φίλοι μου φρόντισαν να προσθέσουν ο καθένας το λιθαράκι του ώστε να διατηρηθούν οι αναμνήσεις αυτές. Και τα λιθαράκια αυτά για την δική μου φοίτηση στο λύκειο μπήκαν από την πρώτη κιόλας μέρα. Η μεταγραφή μου στις αρχές της δευτέρας λυκείου συνοδεύτηκε από την θερμή υποδοχή των συμμαθητών οι οποίοι με καλωσόρισαν και προσφέρθηκαν να με βοηθήσουν να ενταχθώ εύκολα στο καινούργιο σχολείο. Ειδικά ο Μάνος και ο Γιάννης οι οποίοι από το πρώτο κιόλας διάλειμμα με κάλεσαν στην παρέα τους. Υστέρα αξέχαστες είναι και οι ατελείωτες ώρες που αφιερώναμε στο volleyball μέσω του οποίου ήρθα σε επαφή και με άλλα παιδιά, είτε επειδή παίζαμε όλοι μαζί στα διαλείμματα, είτε επειδή με μερικούς από αυτούς εκπροσωπήσαμε την σχολική ομάδα στους αγώνες. Μοναδική εμπειρία αυτά τα δύο χρόνια αποτελεί και η πενήμερη στην Ιταλία όπου περιπλανούμασταν για ώρες απολαμβάνοντας τις πλατείες τα στενά και τα υπέροχα αξιοθέατα της Ρώμης. Η εκδρομή αυτή όμως, εκτός από τις βόλτες, αφήνει αξέχαστες και τις ατελείωτες ώρες που περάσαμε σε ένα από τα δωμάτια του ξενοδοχείου με την παρέα αφοσιωμένοι σε παιχνίδια και κουβέντες γεμάτες χιούμορ και καυστικότητα. Τέλος ξεχωριστή στιγμή της εκδρομής ήταν η επιλογή να μην κοιμηθούμε την τελευταία νύχτα απολαμβάνοντας ως παρέα τις τελευταίες ώρες της εκδρομής.

Κλείνοντας λοιπόν, θέλω να ευχηθώ σε όλους, καθηγητές και φίλους, Υγεία, Ευτυχία, Χαρά και κάθε Επιτυχία στην ζωή τους, Ξέροντας πως μετά από τα δύο αυτά υπέροχα χρόνια συμβίωσης, ο δεσμός μας θα είναι μοναδικός, ανεξίτηλος και ανεκτίμητος. **Άγγελος**

Μια φυσιολογική μέρα ξεκινά έξω από το σχολείο με έναν γρήγορο υπολογισμό απουσιών. Η απόφαση δύσκολη, ωστόσο πάντα η ίδια... καφές στο Monk. Μετά από το χαλαρωτικό καφεδάκι ακολουθούν 3η, 4η, 5η ώρα. Κοινό χαρακτηριστικό σε αυτές τις ώρες η τάση του μαθητή να αναζητά την ελευθερία του. Με την φιλική συμμετοχή Σταμάτη την ώρα των μαθηματικών, Βαγγέλη, Τοσκας στην πληροφορική-οικονομικά και Μίχα, Σύρου, C/R στην έκθεση κατάφερα κάθε μέρα να επιβιώνω το πιο απαισίο κομμάτι του σχολείου. Τέλος, ακολουθεί η 6η ώρα (άμα ήμαστε τυχεροί υπάρχει και μια ακόμη), η ώρα που πρέπει να τιμήσουμε την βασιλική παρουσία της κυρίας Ζωγραφάκη και με πλήρη σεβασμό και ευλάβεια να παρακολουθήσουμε το εξάισιο μάθημά της. Και κάπως έτσι ολοκληρώνεται η κατά τα άλλα απολαυστική μέρα στο λύκειο Φιλοθέης. Α' και Γ' Λυκείου αυτά, Β' Λυκείου το πρόγραμμα είχε ύπνο άβολες στιγμές σιωπής μεταξύ καθηγητών και μαθητών και βεβαίως βεβαίως κυρ.. Ζωγρ.... μ.. ακ..τε για ένα εύκολο 18αράκι. **Μανώλης**

ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΚΛΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

«Μας διδάσκουν να μετράμε. Τα λεπτά, τις ώρες, τις ημέρες, τα χρόνια... Αλλά κανείς δεν εξηγεί την αξία της στιγμής» είπε κάποτε ο Oscar Wilde. Και μακάρι αυτή τη στιγμή, να μπορούσα να παριστάνω τον αδιάφορο και να προσποιηθώ πως δεν θα μου λείψουν τα λεπτά, οι ώρες, οι μέρες που πέρασα στο σχολείο. Το τέλος της δωδεκάχρονης σχολικής πορείας μου έδωσε τη δυνατότητα να αντιληφθώ τον προορισμό στον οποίο τείνουν όλες οι γνώσεις, οι εμπειρίες και οι προσπάθειες που συναπαρτίζουν τη σχολική ζωή. Οδηγητές και συνοδοιπόροι στο ταξίδι αυτό στάθηκαν αρωγοί, όλοι οι καθηγητές, με την πολύχρονη διδακτική τους εμπειρία και την γνώση του επιστημονικού τους πεδίου. Ελπίζω η νέα ζωή που μας περιμένει να μας πλουτίσει με νέες γνώσεις και εμπειρίες, να μας αποκαλύψει δεξιότητες και κλίσεις, τις οποίες ούτε εμείς γνωρίζουμε ότι διαθέτουμε. Τέλος, η ευχή μου προς όλους είναι να χαρούν την ζωή και να κάνουν αυτό που αγαπούν, γιατί «Η ζωή είναι πολύ σημαντική για να την παίρνουμε στα σοβαρά». **Νίκος**

ΚΟΛΙΤΣΙΔΑΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΑ - ΜΑΡΙΑ

Προσωπικά θα ήθελα να πω ένα τεράστιο ευχαριστώ σε όλα τα παιδιά για την θερμή τους υποδοχή και για τις φανταστικές εμπειρίες με τις οποίες γέμισαν την τελευταία χρονιά του λυκείου.

Ένα ευχαριστώ αρχικά, στην Έλια και την Έλενα οι οποίες έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στον εγκλιματισμό μου φέτος και με βοήθησαν σε ό,τι και αν χρειαζόμουν. Βέβαια, δεν βοήθησαν μόνο εμένα αλλά και την Μαρία χωρίς την οποία οι πρώτες μέρες του Λυκείου θα ήταν αρκετά πιο δύσκολες. Πέρα από τα κορίτσια δέθηκα πολύ με τον Γιάννη και την Μελίνα στην κατεύθυνση. Ο Γιάννης φέτος ήταν ο “όλα καλά θα πάνε” άνθρωπος στην ζωή μου ενώ εγώ με την Μελίνα από την άλλη κλαιγόμασταν για τα μαθήματα. Κάτι τέτοια κάναμε και φέτος με τον Κώστα, ιδιαίτερα για το άγνωστο (Κώστα εσύ ξέρεις), ο οποίος αν δεν καθόταν δίπλα μου η φετινή χρονιά θα ήταν πολύ πιο βαρετή. Ιδιαίτερη βέβαια αναφορά αξίζει στην Αλεξάνδρα, την πολύ καλή μου φίλη και μελλοντική αμερικανίδα φοιτήτρια. Ανυπομονώ για όλα τα μεγάλα πράγματα τα οποία θα καταφέρει με το φανταστικό της ταλέντο και την ευχαριστώ πολύ που μου χάρισε ένα τόσο πολύτιμο δώρο όσο την φίλια της. Το ίδιο ισχύει βέβαια και για την Ειρήνη η οποία ήταν το πρώτο άτομο που με υποδέχτηκε στο σχολείο και που συνέχισε όλο το χρόνο να μου δείχνει την αγάπη της. Τέλος, ένα μεγάλο ευχαριστώ στους συμμαθητές μου στην γενική και γενικότερα σε όλα τα παιδιά του σχολείου για τις εμπειρίες με τις οποίες γέμισαν την φετινή χρονιά.

Βέβαια εκτός από τα παιδιά πάρα πολύ βοήθησαν και οι καθηγητές μας. Οι καθηγητές της κατεύθυνσης και της γενικής μας παρείχαν πολύτιμο εκπαιδευτικό υλικό. Ιδιαίτερα θα ήθελα να αναφερθώ στην κυρία Παπαναγιώτου η οποία κυριολεκτικά με αγκάλιασε φέτος εκδηλώνοντας το έντονο ενδιαφέρον της για τους στόχους και τα όνειρα μου καθώς και την πίστη της στην επιτυχία μου. Δεν πρέπει βέβαια να παραληφθεί και ο κύριος Μείντάνης με τον οποίο γέλασα ιδιαίτερα φέτος και με έκανε να αισθανθώ σαν να είμαι χρόνια στο σχολείο καθώς και η κυρία Μπετιχαβά και ο κύριος Ευαγγελινός των οποίων η γλυκύτητα και η αγάπη με συγκίνησε ιδιαίτερα. Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Ματζάκο για όλα όσα προσφέρει σε αυτό το σχολείο, για το ενδιαφέρον του για τους μαθητές του, για τις εκδηλώσεις που διοργανώνει, αλλά και για την βοήθεια και κατανόηση που δείχνει σε εμάς τους μαθητές της Γ' Λυκείου. Ήταν μια πραγματικά υπέροχη χρονιά και ανυπομονώ να δω τι έχει το μέλλον ετοιμάσει για εμάς. Εύχομαι όλα τα όνειρα μας να πραγματοποιηθούν και να φύγουμε όλοι από αυτό το σχολείο μόνο με όμορφες αναμνήσεις. **Ζέτα**

ΚΟΤΖΑΜΑΝΗ
ΑΡΤΕΜΙΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Αλέξανδρα

ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ
ΒΑΡΒΑΡΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Παρόλο που ήρθα πριν από δύο μόνο χρόνια σε αυτό το σχολείο και, από αυτά, το μεγαλύτερο μέρος της πρώτης χρονιάς το περάσαμε σε καραντίνα, η εμπειρία μου ήταν τόσο έντονη που θα το θυμάμαι για πάντα. Θα μου λείψουν πολύ οι φίλοι μου! Από την πρώτη κιόλας μέρα κυριολεκτικά με πήραν από το χέρι και με έκαναν να νιώσω ότι ήμουν στην παρέα τους πάντα και τους ευχαριστώ πολύ γι αυτό. Θα θυμάμαι τα γέλια και τις βόλτες μας, τα αστεία που κάναμε στην τάξη και το βόλεϋ. Αξέχαστοι όμως θα μου μείνουν και οι καθηγητές μας!

Έτσι λοιπόν τελείωσε και αυτή η χρονιά και μαζί της 12 υπέροχα χρόνια σχολείου... Αυτό το ταξίδι έφτασε στο τέλος του και τώρα αρχίζει ένα καινούριο, εντελώς διαφορετικό που όμως ακούγεται συναρπαστικό! **Ελίβα**

ΚΟΥΤΣΟΛΙΑΚΟΥ
ΧΡΥΣΑΝΘΗ

Κάπου εδώ τα σχολικά μας χρόνια φτάνουν στο τέλος τους και ένα άλλο κεφάλαιο της ζωής μας ξεκινάει. Παρά την επεισοδιακή περίοδο του κορονοϊού, τα τελευταία τρία χρόνια κύλησαν γρήγορα αλλά ευχάριστα. Τα συναισθήματα είναι ανάμεικτα.

Ζήσαμε μοναδικές και αξέχαστες στιγμές όμως τώρα μας περιμένουν νέες περιπέτειες και εμπειρίες.

Εύχομαι καλή σταδιοδρομία και ευτυχία στην ζωή σας!

Χρυσάνθη

ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ
ΙΩΑΝΝΑ

Πέρασαν 3 χρόνια σε μια στιγμή. Και τι χρόνια! Όλα τα είχε: πανδημία, τηλεκπαίδευση, εξετάσεις, εκδρομές, λύπες, χαρές. Από όλα τα παραπάνω θα προτιμήσω να κρατήσω τις χαρές και να στείλω μια μεγάλη αγκαλιά στους φίλους μου και συμμαθητές μου κι ένα μεγάλο ευχαριστώ σε αυτούς τους καθηγητές που μας στάθηκαν, μας δίδαξαν και μας στήριξαν. Καλή συνέχεια σε όλους. **Ιωάννα**

ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Η σχολική χρονιά φτάνει στο τέλος της και πλέον βρισκόμαστε πιο κοντά από ποτέ στην εκπλήρωση των ονείρων μας. Ενδεχομένως οι καταστάσεις που επέφερε η πανδημία να μην μας επέτρεψαν να βιώσουμε περαιτέρω εμπειρίες, ωστόσο στα λυκειακά χρόνια απέκτησα δυνατές αναμνήσεις που θα με συνοδεύουν για όλη μου τη ζωή. Συγκεκριμένα η πενθήμερη εκδρομή στην Ρώμη και οι σχολικοί αγώνες αποτελούν εμπειρίες που θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στο μυαλό μου. Σίγουρα, θα θυμάμαι τις πλάκες που κάναμε με τους φίλους μου οι οποίες μπορεί να ήταν ενοχλητικές, όμως προκάλεσαν πολύ γέλιο. Επίσης, οι φάρσες που κάναμε μεταξύ μας και οι στιγμές αμηχανίας όταν κάτι δεν πήγαινε καλά θα μου μείνουν αξέχαστες. Τέλος, ανεξαρτήτως της τροπής που πήρανε ορισμένα γεγονότα, θα ήθελα ο καθένας και η καθεμία που αποτέλεσαν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς μου, να ξέρουν ότι τους εύχομαι επιτυχία στη ζωή τους, αλλά και πως πάντα θα είμαι εκεί για αυτούς. Φιλιάκια, Λάζοβιτς. **Κωνσταντίνος**

ΛΕΝΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ

Τα 3 αυτά χρόνια στο λύκειο μου πρόσφεραν πολλές ευχάριστες εμπειρίες και βιώματα, ειδικά η εκδρομή στην Ρώμη, που ευτυχώς δε μας κράτησαν το 20άρικο στο ξενοδοχείο. Εύχομαι σε όλους τους αγαπητούς και συμπαθέστατους συμμαθητές μου να πετύχουν ότι θέλουν στη ζωή τους. **Σπύρος**

ΛΙΩΝΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Η εμπειρία του λυκείου ήταν κομπλέ, νορμάλ, εντάξει, μοναδική, αλλά και λίγο αργή, δηλαδή ένιωθα σαν να βρίσκομαι στη Μέρα της Μαρμότας, πράγμα που ήταν καλό γιατί μπορούσα να αναβάλω μερικές από τις πιο δυσάρεστες υποχρεώσεις μου, αλλά αρκετές φορές ήταν και βαρετό. Παρόλα αυτά, τα περισσότερα άτομα με τα οποία μοιράστηκα αυτή την εμπειρία την έκαναν πιο ευχάριστη. Επιπρόσθετα, αυτές οι εποχές στην άβυσσο του σχολείου ήταν πιο υποφερτές, επειδή μπορούσα να βρω χρόνο να κάνω πράγματα που με εκφράζουν, όπως να περπατάω χωρίς λόγο και αιτία. Σε αυτά τα τρία χρόνια που πέρασαν αστραπιαία, σαν αστραπή, γνώρισα πολλούς διαφορετικούς ανθρώπους και ο καθένας με επηρέασε με το δικό του ιδιαίτερο τρόπο, για αυτό δεν θα αναφερθώ σε αυτούς ξεχωριστά, αλλά θα σας πω τον αριθμό τους 3,14159265359... Επιπλέον, ένα βασικό στοιχείο του χαρακτήρα μου είναι, ότι μου αρέσει να έχω ακολούθους, γι αυτό αρχίζω τη δικιά μου αίρεση αφιερωμένη στην αγγελική φωνή του Dave Mustaine, ξέρετε που να βρείτε το νούμερο μου, so call me maybe.

Σε αυτό το σημείο μετά από τα τρία βασανιστικά αργά χρόνια του λυκείου συνειδητοποιώ ότι μέσα σε αυτή τη τριετία δεν πρόλαβα να μάθω καλά πολλούς ανθρώπους, αλλά με μια ματιά είδα μέσα στο μυαλό τους και κατανόησα τα όνειρα τους, γι'αυτό τους εύχομαι να υλοποιήσουν τους στόχους τους, να είναι υγιείς και ευτυχισμένοι και να αρχίσουν να ακούνε κουλ και ποιοτική μουσική, όπως rock και metal. **Αλέξανδρος**

ΜΑΛΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ

Τα τρία αυτά χρόνια που πέρασα στο λύκειο θα μου μείνουν σίγουρα αξέχαστα. Σε αυτό συνέβαλαν οι συμμαθητές και οι φίλοι μου με τους οποίους έζησα πολλές ευχάριστες στιγμές και νιώθω τυχερός που ήταν δίπλα μου σε όλες αυτές τις μοναδικές εμπειρίες και πλάκες που κάναμε. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω το σχολείο και τους καθηγητές μέσω των οποίων απέκτησα γνώσεις και αποκόμισα στοιχεία που θα με βοηθήσουν στη πορεία μου. Η φοίτηση μου στο ΓΕΛ Φιλοθέης θα μείνει χαραγμένη στις αναμνήσεις που θα αναπολώ στο μέλλον. Αν και θα χάσω επαφή με αρκετά παιδιά αργότερα θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους να είναι πάντα χαρούμενοι και να πραγματοποιήσουν τα όνειρα και τις επιθυμίες τους. **Παντελής**

ΛΙΩΝΗ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Γενικά δεν έχω καμία ελπίδα για το μέλλον

Ήταν ωραία όσο κράτησε Δεν μπορώ να πω ότι έχω παράπονο, θα προτιμούσα να είχα γνωρίσει κάποια άτομα περισσότερο και κάποια άλλα καθόλου, αλλά και από αυτά που δεν θα ήθελα να έχω γνωρίσει πήρα πολλά πράγματα. Εύχομαι σε όλους όσους συμπαθώ να κάνουν κάτι που να τους ευχαριστεί στην ζωή τους οι υπόλοιποι.....

"...το σχολείο τ' αγαπάω

και ποτέ δεν το ξεχνάω

το κομμάτι αφιερώνω στους παλιούς συμμαθητές μου

σ' όλους τους καθηγητές

και στουςδιευθυντές"

ΧΦ

Τα φιλά μου! **Βασιλική**

ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Το λύκειο για μένα θα είναι μια όμορφη ανάμνηση.

Κωνσταντίνος

ΜΑΡΙΝΟΥ
ΑΝΘΗ

Ανθή

ΜΕΪΝΤΑΝΗΣ
ΑΛΕΞΙΟΣ

Αλέξης

ΜΑΣΤΡΟΔΗΜΑ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ

« Η τσάντα μου είναι άδεια, όπως και το κεφάλι σου»
Ή εάν δεν σας αρέσει γράψτε άλλο ένα ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ
ποίημα που σκέφτηκα:
« τα ρόδα είναι κόκκινα
οι βιολέτες μπλε
τζο, λενιω και λαμπ
φύγαμε για Ιο μετα τις πανελλε »
Προτιμώ το πρώτο, ευχαριστώ.
Δέσποινα

ΜΕΚΛΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Φτάσαμε επιτέλους στη Γ' Λυκείου, όπου κάνεις την ύστατη προσπάθεια να διδάξεις τους καθηγητές πως να αποφύγουν το κριντζάρισμα, όπου ο ελεύθερος χρόνος είναι τόσο σπάνιος όσο και οι στιγμές χωρίς μάσκα ενώ οι ώρες που δεν διαβάζεις θεωρούνται ενοχικές "Τόση ψυχεδέλεια". Βέβαια αξέχαστες θα μείνουν οι πλάκες στην τάξη, ενώ σίγουρο είναι ότι θα μου λείψει το κουβεντολόι με τους καθηγητές όπως και οι ανακοινώσεις COVID a la Τσιόδρα. Δεν σκοπεύω να παραλείψω φυσικά την ιταλική κουλτούρα που αποκτήσαμε, αφού διδάξαμε τι θα πει Έλληνας τουρίστας και έξω από τις σχολικές αίθουσες. Τελικά αναπολώντας όλα αυτά τα χρόνια δεν περάσαμε και άσχημα ίσα ίσα παίζει να το ξανάκανα σε καμία δεκαριά χρόνια ιδιαίτερα περήφανος είμαι όμως για τις φίλιες που έκανα και συγκεκριμένα αυτές που κράτησα. Υστερόγραφο: ελπίζω να περάσουμε σε καμία καλή σχολή γιατί ο δρόμος για ινφλουένσερ είναι δύσκολος. **Νικόλας**

ΜΕΣΣΗΝΗ
ΜΑΡΙΑ

Εγώ ήρθα στο Λύκειο Φιλοθέης στην τελευταία τάξη του λυκείου. Παρόλ' αυτά δέθηκα με τα παιδιά εδώ πολύ γρήγορα και εντάχθηκα ομαλά στην ζωή του σχολείου αυτού. Πέρασα μαζί τους πολύ όμορφες στιγμές με πολύ γέλιο και πλάκα. Αντιμετωπίσαμε μαζί τη δυσκολότερη πνευματικά και σωματικά τάξη του σχολείου και κάναμε την διαδρομή αυτή λίγο πιο χαρούμενη. Έκανα φίλιες που ελπίζω να διατηρήσω για πολλά χρόνια ακόμα. Όλοι οι καθηγητές μας στήριξαν και μας βοήθησαν όσο περισσότερο μπορούσαν να επιτύχουμε τους στόχους μας. Αφήνω το Λύκειο Φιλοθέης με πολύ όμορφες αναμνήσεις και θα το έχω για πάντα στην καρδιά μου και εύχομαι σε όλους τους συμμαθητές μου να κάνουν πραγματικότητα τα όνειρά τους και να μην σταματήσουν ποτέ να βλέπουν την θετική πλευρά όλων των πραγμάτων.

Μαρία

ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Γιώργος

ΜΠΟΥΜΠΛΙΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Όλα τα πράγματα κάποια στιγμή τελειώνουν, έτσι και το σχολείο. Νομίζω πως στους περισσότερους από εμάς θα μας λείψουν αυτά τα τρία χρόνια, όχι από τα μαθήματα και τα άσκοπα διαγωνίσματα, αλλά από τις παρέες που δημιουργήσαμε και τις στιγμές που περάσαμε μαζί τους. Προσωπικά μου φαίνεται πολύ περίεργο που το σχολείο σταματάει εδώ για εμάς, καθώς ήταν μια ρουτίνα που την είχαμε συνηθίσει και κανείς από εμάς δεν μπορεί να σκεφτεί τον εαυτό του χωρίς να πηγαίνει το μυαλό του στη σχολική του ζωή. Πιο πολύ από όλα θα μου λείψουν οι στιγμές με την παρέα μου, όταν μας πήγαιναν στο γραφείο του κ. Ματζάκου και προσπαθούσαμε να θυμηθούμε τι κάναμε πάλι σήμερα, τα πρωινά καφεδάκια που δεν μπαίναμε τις δύο πρώτες ώρες, αφού είχαμε πάει για καφέ, και συζητούσαμε τι θα κάνουμε με τις ζωές μας, αλλά και τις φορές που όταν ήμασταν μέσα στο μάθημα, μόνο μάθημα δεν γινόταν. Επίσης θα μου λείψουν οι καθηγητές (όχι όλοι μη χαίρεστε...), στους οποίους βγάζω το καπέλο καθώς κατάφεραν και μας άντεξαν τρεις ολόκληρες σχολικές χρονιές. Σε αυτούς λοιπόν τους δυο τρεις συγκεκριμένους καθηγητές και στον κ. Ματζάκο, εύχομαι κάποια στιγμή να σας ξαναδώ και να αναπολούμε τις μέρες που περάσαμε στο σχολείο όπως ακριβώς κάνω εγώ τώρα. Και ας μην ξεχνάμε την εκδρομή στην Ρώμη η οποία αποτέλεσε ένα διάλειμμα που όλοι τελικά χρειαζόμασταν. Αυτά λοιπόν από μένα, ωραία περάσαμε τώρα που το σκέφτομαι, και έχω ένα πράγμα να πω σε όλους τους συμμαθητές μου. Εύχομαι να ζήσετε μια ζωή όπως εσείς την ονειρεύεστε. *Βαγγέλης*

ГЗ

